

เขา...เรียนหมอแต่ยอมสอบบุหรี เพราะสิ่งที่เรียกว่า 'เงิน'
เขา...ไม่แคร์ใครแต่ยอมแคร์ผู้หญิงบางคน เพราะสิ่งที่เรียกว่า 'เงิน'
เขา...เอ็นชากับยอมทำงานในโฮสต์คลับ เพราะสิ่งที่เรียกว่า 'เงิน'
เขา...ไม่ชอบสูงถึงกับใครแต่ยอมไปกับผู้หญิงที่พอใจเขา
ก็เพราะสิ่งที่เรียกว่า 'เงิน' เช่นกัน!
แล้วที่เขา...ยอมพาชีวิตเข้ามาใกล้ชีวิตผู้หญิงอย่างฉันนี่ละ
เป็นเพราะสิ่งที่เรียกว่า... 'อะไร'?!

บทนำ

Host club is neverland.

Sexy Man Host Club

"ให้ตายสิ! ทำไมยัยรันต้องให้มาที่นี้ด้วยนะ"

"ถ้าไม่ยอมมา...จะกลับตอนนี้ก็ได้นะ"

"เจียบน่าทาคูไร!"

'คิดาคาว่า ฮารุกะ' หนีไปชมวัดคิ้วยุ่งใส่บอดีการ์ดสุดหล่อที่ขับรถพาเธอมาส่งที่โฮสต์คลับชื่อดังแห่งหนึ่งในย่านธุรกิจของโตเกียว อันที่จริงจะบอกว่าเขาพาเธอมาก็คงไม่ถูกเท่าไรหรอก ฮารุกะเป็นคน 'บังคับ' ให้เขาขับรถพามาต่างหาก เพราะ 'รัน' เพื่อนสนิทของเธอนัดเจอกันที่นี้เพื่อให้หนีๆ ในโฮสต์คลับช่วยปลอบใจ 'เรโกะ' เพื่อนสนิทอีกคนที่กำลังอกหัก ฮารุกะจึงจำใจต้องมา

แม้พวกเขาเพิ่งจะอายุสิบเจ็ดปี แต่การเข้าไปเที่ยวในโฮสต์คลับกลับไม่ใช่เรื่องยาก เพราะรันเป็นลูกสาวเจ้าของที่นี่ การมาของเธอและเพื่อนๆ ต้องได้รับการต้อนรับราวกับเจ้าหญิงอยู่แล้ว

"แล้วอีกสองสามชั่วโมงจะมารับ หวังว่าจะไม่ก่อเรื่องนะ ไม่งั้นคงได้

8

เดือดร้อนกันแน่ๆ"

ทาคูโร่มองคุณหนูแสนสวยผ่านกระจกสองหลัง ทั้งสองคนเติบโตมาด้วยกัน ทาคูโร่เป็นลูกชายของคุณป้าแม่บ้าน เขาเรียนจบปริญญาตรีแล้ว และได้รับความไว้วางใจจากคุณพ่อของฮารุกะให้ดูแลเธอ

คุณท่านไว้วางใจทาคูโร่มาก เขาเป็นคนที่ทำงานเก่ง ฉลาด และมีความสามารถในวิชาการป้องกันตัวรอบด้าน จึงไม่แปลกเลยที่บอดีการ์ดคนนี้จะสามารถดูฮารุกะได้เหมือนเธอเป็นน้องสาวจริงๆ

จะว่าไปแล้วทาคูโร่ก็ถือเป็นหนุ่มที่เพียบพร้อมคนหนึ่ง เขาหน้าตาดีมาก ตัวสูง เท่ เวลาที่ตามฮารุกะไปไหนมาไหนจะใส่สูทตลอดเวลา เส้นผมสีดำที่ตัดเช็ดอย่างดูดียิ่งทำให้เขาดูหล่อลึกกลับขึ้นอีกเป็นเท่าตัว

แต่ด้วยความที่ทั้งคู่สนิทสนมกันเหมือนพี่น้อง ฮารุกะจึงตกหลุมรักทาคูโร่ไม่ลง แน่แน่นอนว่าเขาซึ่งเห็นฤทธิ์เดชของฮารุกะมามากมายก็ตกหลุมรักเธอไม่ลงเช่นกัน!

"ฉันรู้หรอก่อน! ถ้าฉันไปก่อเรื่อง ทาคูโร่ก็คงไม่พาฉันหนีเพียวอีกแล้วฉันจะก่อเรื่องไปทำไมล่ะ"

"รู้อันก็ดี มีอะไรโทรด่วนมาหาฉันเลยนะ"

"รู้แล้วนำคุณพ่อ!"

ฮารุกะทำหน้าที่ผู้ชมที่เขาเดินอ้อมมาเปิดประตูให้ เธอก้าวลงจากรถยนต์สีดำคันหรูในชุดเดรสแบบเกาะอกสีดำที่ชายกระโปรงมีความยาวเหนือเข่าราวๆ หนึ่งศืบและตัดจากผ้าเนื้อดี คลุมด้วยลูกไม้บางเบาเกรดดีที่สุดจากปารีส เธอสวมเครื่องประดับน้อยชิ้นแต่ลงตัว ทำให้เป็นที่สะดุดตาทันทีที่ขึ้นสูงแตะพื้น

มือบอบบางหยิบโทรศัพท์มือถือจากกระเป๋าถือสีชาวล้วงกดเบอร์โทรหาลูกสาวเจ้าของโฮสต์คลับดัง ปลายสายจึงให้เธอไปหาพนักงานแล้วบอกว่าเป็นเพื่อน 'คุณหนูรัน' แล้วพนักงานจะพาเธอไปที่ห้องวีไอพีที่เปิดรออยู่เรียบร้อยแล้วไม่มีปัญหา

ทว่า...ฮารุกะกลับเก็บโทรศัพท์มือถือไว้แล้วโบกมือปฏิเสธพนักงานคนหนึ่งที่กำลังตรงปรี๊ดเข้ามาต้อนรับเป็นสัญญาณว่าเธอไม่ต้องการความ

ช่วยเหลือ พร้อมทั้งตัดสินใจเดินทางห้องวีไอพีดังกล่าวด้วยตนเอง ทั้งนี้ก็เพื่อ
สำรวจฉบับนี้ไปในตัว

ดวงตากกลมโตที่ปิดมาศคาร่าและเขียนด้วยอายไลน์เนอร์ดูมีเสน่ห์
มองบอดีการ์ดที่ยืนพิงรถอยู่ข้างๆ ก่อนที่ริมฝีปากอ้อมเต็มซึ่งถูกเคลือบไว้
ด้วยลิปสติกสีหวานจะกริดิริมส่งให้กับเขา

"ฉันจะไปแล้วนะ นายจะไปไหนก็ไปไป"

"แน่ใจจะไม่ให้เข้าไปด้วยนะ สถานที่แบบนี้...ฉันไม่ไว้ใจเลย"

ทาคุไรกวาดสายตามองรูปร่างสมส่วนที่ผู้ชายที่ไหนเห็นก็ต้องพูดเป็น
คำเดียวกันว่า 'น่าสน' ก่อนจะมองใบหน้ารูปไข่สวยๆ รวากับเจ้าหญิง เธอ
มีจมูกโด่งร้นบอคนิสัยเอาแต่ใจ ผมสีน้ำตาลออกบลอนด์ทองเป็นลอนยาว
ถึงสะโพก ริมฝีปากน่าน้ำผึ้ง แล้วไหนจะเรียวกัดที่รับกับรูปหน้าอีก

ปล่อยให้เดินเข้าโฮสต์คลับไปคนเดียวคงโดนพวกโฮสต์ตะครุบโดย
ไม่ต้องจ่ายค่าชั่วโมงนั่งดริงก์หรือเสียเงินเปิดแชมเปญเรียก (รายได้ของ
หนุ่มโฮสต์จะขึ้นอยู่กับชั่วโมงนั่งดริงก์ก็เป็นเพื่อนแขก ค่าเครื่องดื่ม ค่าบุหรื
ที่แขกจะสั่งเพิ่ม และถ้าหากแขกเปิดแชมเปญซึ่งเป็นเครื่องดื่มราคาแพง
ก็จะได้รับการเทกแคร์จากหนุ่มโฮสต์เป็นพิเศษ) บางที่อาจจะถูกพวกแขก
สาวๆ ด้วยกันหมั่นไส้จนถลาเข้ามาตบก็ได้

"ไม่เป็นไรหรอกน่า ยัยรันเป็นลูกสาวเจ้าของที่นี่นะ ใครจะกล้ามา
ทำอะไรเล่า"

"ถ้ามีอะไรโทรหาฉันนะ"

"อย่าเป็นรอบที่สามล้านแล้วละ"

ฮารุกะสลัดมือขับไล่คนตัวสูงด้วยสีหน้าเบื่อหน่ายแล้วหมุนตัวเข้าไป
ในโฮสต์คลับอันดับหนึ่งซึ่งมีสไตล์เป็นแบบปราสาทกรีก สาวๆ ที่มาเยือน
Sexy Man Host Club จะได้รับการต้อนรับในแบบเจ้าหญิง เพียงแค่มิ
เงินหนาๆ ไว้จ่ายค่าดื่มกินและค่าบริการจากหนุ่มๆ รูปร่าง

ที่นี่ได้รับการยกย่องว่าเป็นโฮสต์คลับที่บริการดีที่สุด! มีเสน่ห์ที่สุด!
ราคาแพงที่สุด! มีคลาสที่สุด! และเต็มไปด้วยหนุ่มๆ ที่หล่อและน่าหลงใหล
ที่สุดด้วย!!!

10

~ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ~

ฮารุกะก้าวเข้าไปข้างในโฮสต์คลับ เพียงก้าวแรกเท่านั้น...เสียงดนตรีที่เปิดคลออยู่ก็ดังทักทายเธอก่อนสิ่งใด ตอนแรกเธอคิดว่าจะเป็เพลงเต้นหนักๆ ซะอีก แต่เพลงที่เปิดกลับเป็นเพลงสบายๆ เหมาะกับการนั่งฟังและคุยกันมากกว่า ชั้นล่างเป็นห้องรวมแบ่งแต่ละโต๊ะออกเป็นลัดเป็นส่วนอย่างดี ส่วนชั้นสองน่าจะเป็นโซนห้องวีไอพีที่เธอนัดกับรันเอาไว้

หญิงสาวไม่สนใจบริการจากพนักงานต้อนรับ เธอก้าวตรงเข้าไปด้านในเพื่อจะขึ้นบันไดวนแบบปราสาทไปยังชั้นสอง และเมื่อก้าวพ้นทางเดินหน้าห้องรวม เธอก็เข้าสู่ส่วนโถงกลางที่มีบันได

หากทว่า...

"ได้โปรดเถอะเคย์! นามิต้องเข้าห้องผ่าตัดพรุ่งนี้เช้านะ ถ้านายไม่ไปเยี่ยมเธอ...เธอก็คงไม่มีกำลังใจจะอยู่ต่อ ทำเพื่อนามิแค่นี้ก็ไม่ได้เลยเธอ"

ผู้หญิงหน้าตาดีคนหนึ่งกำลังจูดรั้งมือผู้ชายร่างสูงไว้ เขาอยู่ในชุดสูทดีไซน์เก๋ๆ พอดีตัว ผูกเนกไทแบบหลวมๆ สวมเสื้อเชิ้ตไม่ติดกระดุมสองเม็ดบน เผยให้เห็นกล้ามเนื้อสวยๆ บนแผงอกกว้างๆ ที่คงทำให้สาวๆ กรี๊ดร้องไปตามๆ กัน เพียงแวบแรกที่พบเขา...ฮารุกะก็รู้เลยว่าเขาต้องเป็นโฮสต์อันดับท็อปๆ ของที่นี่แน่นอน

เคย์...คิบบุหรี VIRGINIA SLIMS LIGHTS 6mg ขึ้นสูบด้วยสีหน้าเรียบเฉยราวกับว่าไม่สงสารหรือเห็นใจผู้หญิงที่กำลังอ่อนวอนเขาเลยสักนิด

เขาเป็นผู้ชายรูปร่างดีเหมือนนายแบบ อาจจะได้ดูหล่อล่ำ หุ่นดีบางนิดๆ แต่กลับดูเข้มแข็งและมีเสน่ห์ดึงดูดสายตาไม่ได้ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน เขาสูงเกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบเซนติเมตรแน่ๆ มีช่วงขายาวมากและไหล่กว้างพร้อมจะปกป้องผู้หญิงได้เสมอ

ว่าด้วยเรื่องรูปร่างหน้าตา...เคย์มีใบหน้าหล่อแหลมคมอย่างพอดีพอดี เหมือนเป็นคนทีหลุดออกมาจากหนุ่มหล่อเท่ในเกมหรือพระเอกการ์ตูนที่ขายความเท่และเซ็กซี่ เมื่อใครงหน้าดูดีรวมกับริมฝีปากบางแดงหยุกลิ๊กเหมือนถูกแกะสลักด้วยลิมแต่เป็นเส้นตรงไม่บอกอารมณ์ จมูกโด่งเป็นสัน และเส้นผมสีดำขอสไลด์ระบ่ารับกับใบหน้าทุกกระเบียดแล้วบอก

ได้เลยว่า...เขาดูเทและมีเสน่ห์เกินกว่าผู้หญิงคนไหนจะต้านทาน
สิ่งที่น่าจะสะกดสายตาและดูดกระชากหัวใจผู้หญิงให้กองอยู่แทบเท้า
เขาภายในวินาทีเดียวได้ดีที่สุด คงหนีไม่พ้นนัยน์ตามกิริยาสีดำสนิทที่ดู
ลึกกลับ น่าค้นหา และเฉยชาแต่ทว่าน่ามองคู่นั้น

"เคย์...?"

ฮารุกะทวนชื่อชายหนุ่มที่ฟังสะดุดหูขณะหยุดมองดูว่าผู้หญิงคนนั้น
จะรังเขาไว้ได้หรือไม่

"ฉันต้องขึ้นไปปรับแขกข้างบน เธอกำลังทำให้ฉันสายนะ"

"ฉันจ่ายให้นายก็ได้! นับจำนวนเงินตามชั่วโมงที่นายจะต้องไปกับ
ฉันเลย"

"ขอโทษนะ...แต่แขกคืนนี้จ่ายให้ฉันทั้งคืนแล้ว"

"แต่ฉันจ่ายให้นายมากกว่าที่แขกคนนั้นพุ่มให้นายสิบเท่าก็ยังได้
เลยนะ!"

"แล้วเธอจะให้ได้เท่าไรกันเชียว..." เคย์สวนกลับด้วยใบหน้านิ่งเรียบ
"ฉันบอกแล้วใช่ไหมว่างานของฉันคือการบริการ...ผู้หญิงที่สำคัญสำหรับฉัน
คือคนที่จ่ายให้ฉันได้มากที่สุด ไม่ใช่ผู้หญิงพูดไม่รู้เรื่องและมาอ้อนวอน
จนน่ารำคาญอย่างที่เธอทำอยู่!"

"เคย์!!!" เธอรืดร้องด้วยความโกรธที่ถูกเขาปฏิเสธ

ถ้าจำไม่ผิดไฮสโตร์เป็นอาชีพที่ต้องบริการด้วยคำพูดหวานๆ ทำที่
เธออกเอาใจไม่ใช่เธอแล้วทำไม...เคย์ถึงได้ปฏิบัติกับลูกค้ำราวกับว่า
ยัยนี้ไม่มีค่าได้นะ

ฮารุกะคิดด้วยความสงสัย

"เธออย่าดีใจมันอีกเลยนะ กลับไปเถอะ ยังไงเคย์ก็ไปกับเธอไม่ได้
หรอก วันนี้นั้นมันต้องต้อนรับลูกค้ำวีไอพี แล้ววันนี้ค้ำตัวเคย์ก็สูงมากนะ นามิ
ไม่มีทางจ่ายไหวหรอก"

"แต่..."

"อย่าคิดว่าฉันกับไอ้เคย์ไม่รู้ล่ะว่าพวกเธอคิดจะทำอะไร!"

ผู้ชายที่มากับเคย์พูดสวนขึ้นมาก่อนที่ผู้หญิงคนนั้นจะพูดจบ เขาใช้

12

นัยน์ตาดีเหลือกล้าจ้องมองเธอรอว่ากำลังจะบีบคั้นให้เธอล่าถอย บอกตรงๆ ว่า...ถ้าเคย์มีเสน่ห์แบบเจ้าชายชาตาน ผู้ชายคนนี้ก็คงไม่ต่างอะไรจากเทพบุตร เคย์อยู่ในชุดสูทสีดำผูกเนกไทสีขาว ส่วนเขา...อยู่ในชุดสูทสีขาวดีไซน์เก๋ แต่ผูกเนกไทสีดำ

รูปร่างของเขาใกล้เคียงกับเคย์ แต่น่าจะสูงกว่าราวๆ สองเซนติเมตรได้ สิ่งสำคัญที่ทำให้เขาแตกต่างจากเคย์มากคงเป็นเรือนผมสีน้ำตาลทองอ่อนๆ ที่เน้นความหล่อคมของเขาให้โดดเด่นมากขึ้นไปอีก

ฮารุกะชักเริ่มเข้าใจมากขึ้นทุกทีแล้วว่า...ทำไม Sexy Man Host Club ถึงได้ทำเงินมากมายนัก ที่แท้ก็รวบรวมผู้ชายหน้าตาดีที่สุดเอาไว้วันนั่นเอง!

"กลับไปเถอะ ฉันไม่อยากจะให้นามิกับเคย์จบกันแบบไม่สวยงามหรอกนะ"

"...!!!"

ผู้หญิงคนนั้นได้แต่ยืนอึ้งขณะที่เคย์กับเพื่อนของเขาเดินขึ้นบันไดไปที่ชั้นสอง ฮารุกะมองภาพภาพนั้นด้วยความรู้สึกหดหู่ เธอรู้มาว่า...ไฮสตัคคลับก็ไม่ต่างอะไรจากดินแดนขายฝันสำหรับผู้หญิง ถ้าเธอมีเงิน เธอคือเจ้าหญิงของที่นี่ ผู้ชายทุกคนในนี้พร้อมที่จะมอบความรักให้กับเธอ แต่เมื่อไหร่ที่ไม่มีเงิน สภาพของผู้หญิงที่หลงใหลดินแดนแห่งนี้ก็คงไม่ต่างจากผู้หญิงที่ฮารุกะกำลังมองอยู่

ไฮสตัคคลับ...แท้ที่จริงก็เป็นแค่ดินแดนของความรักอันจอมปลอมเท่านั้นเอง!

1

Deceptive love

"เธอนี้มันพิลึกคนจริงๆ" ฉันบอกให้พนักงานต้อนรับรอรับเธอข้างล่างแล้ว แถมยังบอกเธอไว้ก่อนแล้วว่าให้บอกพวกพนักงานว่าเธอเป็นแขกของฉันจะได้ไม่ต้องมาตามหาตัวกันให้วุ่นก็ไม่ยอม --*"

ยัยรันป่นเป็นคนแก่ขี้หงุดหงิดทันทีที่เจอหน้าฉัน --; ไม่ใช่ว่าฉัน

จะหลงอะไรหรอกนะ แต่พอขึ้นบันไดมาที่ชั้นสองแล้วพบว่าห้องวีไอพีนั้น แยกเป็นหลายห้องหลายโซน ฉันไม่รู้ว่่าห้องไหนกันแน่ ก็เลยโทรไปบอกให้ยัยรันออกมามารับเท่านั้นเอง ใต้ครั้นจะให้ไปถามกับพนักงาน ฉันก็กลัวเสียฟอร์มนะสิ

ก็ตอนแรกหญิงไม่ยอมรับบริการจากพวกเขาเองนี่นา TAT

"จะบ่นทำไม ฉันก็แค่อยากเดินดูว่่าที่นี่มีอะไรดีนักหนาถึงได้ทำให้ที่บ้านเธอรวบเอาๆ"

"เพราะที่นี่มีหนุ่มหล่อเป็นร้อยชีวิตยังไงล่ะจ๊ะ ☺"

ยัยรันคว่ำมือฉันเดินจูงไปยังห้องที่เธอเปิดรอไว้แล้ว ซึ่งถ้าให้ฉันเดาก็คงเป็นห้องที่ดีที่สุดของที่นี่เลยละ แหม...ระดับลูกสาวเจ้าของโฮสต์คลับมาเยือนเองก็จะต้องต้อนรับอย่างดีที่สุดแหละ จริงมั๊ย

"เชิญครับคุณหนู..."

พนักงานที่หน้าห้องวีไอพีเปิดประตูให้เราสองคน ยัยรันก้าวเข้าไปข้างในซึ่งมียัยเรโกะนั่งรออยู่ก่อนแล้ว ในห้องนั้นมีหนุ่มโฮสต์นั่งอยู่สามคนพอดี ยัยเรโกะที่เพิ่งจะร้องไห้แทบเป็นแทบตายเพราะออกหักมาเมื่ออาทิตย์ที่แล้วจับไมค์ร้องเพลงอยู่กับหนุ่มหล่อในชุดสูทสีเข้ม ผมสีเทา หน้าตาหล่อกระชากรวิญญานอย่างอารมณ์ดี

ยัยรันเห็นฉันยืนนิ่งด้วยความตกใจก็หันมายิ้มหวาน...

"ฉันบอกแล้วว่่าวิธีนี้จะทำให้ยัยเรโกะหายเศร้าได้ในทันที ㄟㄨㄎ"

"ยะ☹"

ฉันเบ้าปากใส่ยัยรันที่แสนจะภูมิใจในธุรกิจของครอบครัวแล้วเดินตามไปนั่งที่โซฟาตรงข้ามกับทีวีขนาดใหญ่ ส่วนยัยเรโกะกำลังอ่านเนื้อคาราโอเกะบนหน้าจอพร้อมแหกปากไปด้วย

"หวัดดีๆ ฮารุกะ >O<"

ยัยเรโกะที่น่าจะเริ่มเมานิดๆ โบกไม้โบกมือให้ฉันอย่างอารมณ์ดี แก้มใสๆ ที่ขึ้นสีชมพูเรื่อๆ นำเอามือไปหยิกมากๆ วันนี้อยู่ในชุดเดรสสีขาวแบบน่ารักๆ และดูเป็นสาวสวยพอตัวเลย

"นี่ฮารุกะเพื่อนฉันเองนะ" รันแนะนำฉันกับหนุ่มโฮสต์ "คนนั้น"

14

ชิน เนโร แล้วคนนี้ก็...เคย์!"

"เคย์...?"

สายตาที่คอยแต่สังเกตุัยเรโคะร้องคาราโอเกะอยู่กับเนโรหันไปจับจ้องอีกสองหนุ่ม ภายในห้องที่มีแสงไฟสลัวเหมือนติดสปอตไลท์ขึ้นมาทันตาเมื่อฉันได้ยินชื่อของเคย์...ผู้ชายที่ไม่ยอมไปเยี่ยมอาการป่วยของลูกค้าที่ชื่อนามิตะด้วยการปฏิเสธอย่างเลือดเย็น ทั้งๆ ที่ฟรุ้งนี่เธอจะต้องเข้ารับการผ่าตัด

ให้ตายสิ! ลูกค้าที่เขาต้องรับรองคือพวกฉันนั่นหรือ!?

"มีอะไรหรือฮารุกะ O_O"

"ปละ...เปล่าหรือก"

ฉันรีบบอกปิดเพราะไม่อย่างมีปัญหา จากนั้นก็นั่งลงที่โซฟา และดูเหมือนว่า...ยัยเพื่อนสองคนนี้จะเลือกคู่ไว้แล้ว โดยยัยเรโคะคู่กับเนโร ยัยรันคู่กับชิน แล้วก็เหลือผู้ชายเลือดเย็นอย่างเคย์ไว้ให้ฉัน TAT

"ฉันยกหนุ่มไฮสตันด์อันดับหนึ่งให้เธอเลยนะ รู้มั๊ยๆ ว่าฉันเสียตายเคย์ขนาดไหน >_<"

ยัยรันหันมาอ้อล้อ ทั้งๆ ที่ความจริงแล้ว...ฉันรู้หรือว่ายัยนี่นะปลื้มผู้ชายสโตน์ซันที่สุด ทำมาเป็นยกเคย์ให้ฉัน หึ! ถ้ามล็กคำมั๊ยว่าฉันอยากได้หรือเปล่า

"จริงๆ ผมเพิ่งทำงานที่นี้ได้ไม่นานนะ ก็เพิ่งจะขึ้นอันดับหนึ่งแค่เดือนเดียว -_- เคย์เปิดปากพูด แต่ท่าทางเขาเป็นคนไม่ชอบพูดเท่าไรหรอก หน้านิ่งๆ ตาคมๆ เหมาะจะไปเป็นนายแบบมากกว่าเยอะเลย

ไม่อยากจะเชื่อเลย...ว่าเทรนด์เดี๋ยวนี้เปลี่ยนไปแล้ว ผู้ชายท่าทางเย็นชา เลวแสนเลว มีดีแค่หล่ออย่างเคย์นี่นะที่เป็นอันดับหนึ่งของคลับ... ผู้หญิงที่มาเที่ยวไฮสตันด์คลับต้องการคนมาเอาใจ แต่ทำไมผู้ชายที่ท่าทางเย็นชา ต้องให้คนอื่นมาเอาใจ แล้วเอาใจใครไม่เป็นอย่างหมอนี่ถึงได้ฮอตนัก!

จริงๆ ฉันว่าถ้าเคย์ไม่หล่อมากๆ ไม่ดูดีมากๆ (ย้าเยอะๆ เพราะเขาดูดีจริงๆ ค่ะ TOT) หมอนี่ไม่มีทางได้เป็นไฮสตันด์หรือก...มันเหมือนกับว่าเขาไม่ต้องบริการและเอาใจลูกค้าเลย เพราะแค่รูปร่างหน้าตา หมอนี่

15

ก็ชนะทุกคนขาดลอยแล้วอะ เจ็บปวดจริงๆ ผู้หญิงเราสมัยนี้เป็นอะไรกัน
ไปหมด TAT

"ฮารุกะ...ตีมไวน์ได้หรือเปล่า"

"หา?"

"ผมถามว่าตีมไวน์ได้มั๊ย --"

เคย์ถามซ้ำพร้อมดับบุหรี่ที่กำลังสูบลงกับที่เขี่ย ถ้าฉันตาไม่ฟาด
ของบุหรี่ที่วางอยู่ใกล้ๆ เขามันคือ VIRGINIA SLIMS LIGHTS 6mg ซึ่ง
มีกลิ่นอ่อนจาง แต่ราคาแพงใช้ได้ทีเดียว

ท่าทางยัยรันจะหมดเงินไปกับค่าเหล้าค่าบุหรี่เอาใจโฮสต์พวกนี้ไม่น้อย
เลยแฮะ TAT

"ก็พอได้ ฉันขอไวน์อุ่นแล้วกัน" ฉันตอบโดยไม่มองหน้าคู่สนทนา
'ฉันบอกแล้วโซมัยว่างานของฉันคือการบริการ...ผู้หญิงที่สำคัญสำหรับ
ฉันคือคนที่จ่ายให้ฉันได้มากที่สุด ไม่ใช่ผู้หญิงพูดไม่รู้เรื่องและมาอ้อนวอน
จนนำราคาญอย่างที่เราทำอยู่!'

คำพูดที่เคย์ฟันใส่ผู้หญิงคนนั้นปั่นป่วนความรู้สึกฉันจริงๆ สีหน้า
เลือดเย็นของเขา คำพูดร้ายกาจจากปากเขาที่พยายามทำลายความรู้สึก
เธอคนนั้นเพื่อให้เธอปล่อยเขา มันทำให้ฉันอดมองย้อนกลับมาที่ตัวเอง
ไม่ได้ เคย์อาจจะไม่ได้เอาใจฉันดีเลิศเลอเหมือนที่โฮสต์คนอื่นๆ เป็น แต่
สิ่งที่เขาให้กับฉันก็ยิ่งถือว่าแตกต่างจากผู้หญิงคนนั้นโดยสิ้นเชิง นั่นก็เพราะ...
ฉันมีเงินยังไงล่ะ

"ฮารุกะ...กำลังคิดมากอะไรอยู่หรือเปล่า ท่าทางคุณไม่สนุกเลยนะ"

"อ๊ะ...เปล่าหรือ!"

ฉันรีบปฏิเสธและตื่นจากภวังค์ความคิดก่อนจะหันไปมองยัยรัน
กับยัยเรโกะที่กำลังสนุกกับการหยอกล้อและแย่งไม้คั่นร้องคาราโอเกะ
โดยมีอีกสองหนุ่มคอยพูดจาแซวกันอย่างสนุกสนาน

จริงๆ ฉันก็อยากจะสนุกแบบนั้นนะ แล้วก็คิดว่า...ฉันสามารถสนุก
ได้แน่ๆ ถ้าไม่เจอเรื่องเมื่อเกือบยี่สิบนาที่ที่ผ่านมา ป่านนี้ผู้หญิงคนนั้น
จะเป็นยังไงก็ไม่รู้ แล้วผู้หญิงที่ชื่อนามิละ...จะรู้สึกยังไงถ้ารู้ว่าเคย์ปฏิเสธ

16

ที่จะไปให้กำลังใจเธออย่างเลือดเย็นเพียงเพราะเขาต้องต้อนรับแขกวิไอพี
อย่างพวกเรา!

"มีอะไรไม่สบายใจหรือเปล่า -_-"

"เปล่าหรือคะ"

"แน่ใจหรือ ไม่สบายก็บอกได้นะ ผมจะหีบยามาให้ถ้าฮารุกะ
ไม่ไหวจริงๆ"

เคยใช้สายตาคมกริบมองฉันด้วยความเป็นห่วง...บอกได้เลยว่าถ้าฉัน
ไม่เจอเรื่องที่เขาทำมาก่อนหน้านี้ ฉันคงหลอมละลายไปด้วยสายตามีเสน่ห์
คุณนี่แน่ๆ แต่ฉันรู้ว่าสิ่งที่เขาทำอยู่มันเต็มไปด้วยการหลอกลวง สิ่งที่เขาหวัง
คือการเอาใจเพื่อซื้อใจแล้วล่อเงินฉันไปจากกระเป๋า รอยยิ้มและความ
ห่วงใยมันเป็นแค่หน้ากาก

ให้ตายสิ! ฉันแทบจะสลัดความอึดอัดออกมาแล้วนะ!

"ฉันไม่ได้เป็นอะไร..."

"แต่ฮารุกะทำทางไม่สบายใจเลยนะ"

"ก็บอกว่าฉันไม่ได้เป็นอะไรไง!!!"

ฉันตวาดเสียงดังแล้วลุกขึ้นยืนจ้องหน้าเคย์เพราะทนไม่ไหวอีกต่อไป
แล้ว ยัยรันกับยัยเรโกะที่กำลังสนุกกับการร้องเพลงถึงกับหันกลับมามอง
เป็นตาเดียว บรรยากาศรื่นเริงภายในห้องเปลี่ยนไปภายในพริบตา

แต่เคย์เพียงแค่มวดคิ้วนิดๆ เท่านั้น

"เฮ้ย O_O เป็นอะไรของเธอนะฮารุกะ" ยัยรันถลามาตั้งแขนฉัน
ไว้ไม่ให้อาละวาดก่อนใครเพื่อน "ตวาดใส่เคย์ทำไม เขาทำอะไรให้เธอ
ไม่พอใจหรือ ยัยบ้า..."

"บอกให้เขากลับไป...ฉันไม่ต้องการเขา!"

"...!!!"

ทุกคนในห้องถึงกับเงิบกริบไปตามๆ กัน ซินกับเนโรมองหน้ากัน
ด้วยความสงสัย และแน่นอนว่า...เคย์เริ่มใช้สายตาดูๆ มองฉันแล้ว ฉัน
รู้ว่าสิ่งที่ทำเป็นการเสียมารยาทมาก การที่มานั่งโฮสต์คลับ เลือกลงมูๆ
มาคุยด้วยแล้วเปลี่ยนตัวกะทันหันหรือบอกว่าไม่ต้องการเขา มันคือการดูถูก

